

Bayer Zsolt: Nekem elfelejtettek szólni...

2019 augusztus 10. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az „európai értékek” már nem azok az európai értékek!

„Fel kell ruházni az Európai Uniót olyan eszközökkel, amelyek lehetővé teszik, hogy a tagállamokat, a tagállami kormányokat folyamatosan a közösen vallott értékek képviselőjére és a közösen elfogadott alapelvek betartására készítsék.” (Részlet az MSZP EP-programjából.)

Nekem elfelejtettek szólni, hogy menet közben valahogy megváltozott minden. Elfelejtettek szólni, hogy az „európai értékek” már nem azok az európai értékek.

Nekem azt mondták annak idején, hogy az állandóság is európai érték, emberi érték. Mondták azt is, hogy a jó pap holtig tanul, amiből következően a megholt pap sírkövén e felirat olvasható: „TANULMÁNYAIT BEFEJEZTE”.

Nincs is ezzel semmi baj, de egyfelől nem mindenki pap, másfelől mégsem lehet úgy élni, hogy állandóan alkalmazkodni kell valamihez. Valamihez, amit az örökké nyughatatlanok, a kamaszkorból kinőni képtelenek találnak ki nekünk.

Nekem nem szóltak, hogy menet közben elvesztette „európai érték” státuszát a nemzet. És nem kérdezték meg, mit szólok ehhez. És ott maradtam, menthetetlenül, a nemzeti értékek immáron majdnem lakatlan szigetén Széchenyivel, Petőfivel meg az egész reformkorral. Ott maradtam a hazámmal, a hazám szeretetével, és hallgatom, hogy ez valami atavisztikus, ósdi, ráadásul veszélyes dolog, a gyűlölet és a viszály bölcsége.

Én úgy tudtam, Európát utoljára Zeusz rabolta el, és nem mondta senki, hogy elrabolták megint, de most a senkik, és eladták örömlánynak a neoliberalizmus kuplerájába.

Nekem elfelejtettek szólni, hogy a liberalizmus is meghalt. Vagy ha mégis él, akkor már magatehetetlen, és nem is emlékeztet egykori önmagára. Csak ül, folyik a nyála, és mereng a semmibe. Ugyanis a liberalizmus egykoron a polgári nemzet létrejöttének filozófiája volt. A magabíró, magabízó polgáré. Peter Henlein volt az a magabíró polgár, aki mint egykoron Prométheusz a tüzet, úgy lopta el a templom tornyából az idét, mikor megalkotta a nürnbergi tojást. Protestáns etika, liberalizmus, római jog, görög demokrácia – ez volt egykoron Európa. S persze az örök, nemzetek felett álló katolicizmus.

Leleményes Odüsszeusz utazása, s Laodameia, aki visszakönyörögte szerelmét, Próteszilaoszt Hadészról, ha csak egy éjszakára is, az még Európa volt. S az öröknek hitt csoda, az ember nagyszerűségének himnusza Szophoklészról:

Sok van, mi csodálatos,

De az embernél nincs semmi csodálatosabb.

De az az ember még pontosan tudta, hogy a teremtés része, s még ha kitüntetett helyzetben is van, nem a Mindenható. Ezért volt csodálatos. A legcsodálatosabb. Minden bűnével, botlásával együtt. Aztán jöttek a senkik valahonnét, és elhitték az emberrel, hogy mindez már nem számít, már csak az ember számít, illetve az ember minden vágya, óhaja, öröme és beteg, egyre betegbb perverziója.

Nekem nem szóltak, hogy a szabadság mostantól nem szül nekem rendet, hanem csak torz, rettenetes szörnyeket.

És elfelejtettek szólni, hogy a szerelem sem szerelem többé, csak valami talmi természetellenesség.

Ha mindent szabad, nincsen többé szabadság.

Ha mindenki szerethet mindent és mindenkit, akkor nincsen többé szerelem.

Én azt hittem, a férfiasság európai érték. Abban a tévhitben élek, hogy Mucius Scaevola a példa még mindig és László királyunk, Robin Hood és Oroszlánszívű Richárd, Toldi és János vitéz, Mansfeld Péter és Nemeček Ernő – és nem avattak be a titokba, miszerint a hűség is számvetett az ócskaságok porszagú régiségboltjába, ugyanazon a polcon árválkodik, amelyen a férfiasság, a nőiség, a család, a gyermeknemzés csodája, no és persze az elaggott Isten.

És mindent elöntött a szivárvány, így eltűntek a színek. Nincsen többé fekete és fehér, nincsen zöld sem, ellopták

azt is, s odalettek a nagy igazságaink. Odalett minden nagy igazság, kiröhögik azokat a senkik, akik nem hisznek már semmiben, és rúszozzák a m?fogsorukat, és felvarrják ráncsaikat, mert már megöregedni és meghalni is gyávák, és elhitették velük, hogy nincsen Isten, ám a „nem akarok meghalni” is csak akarat kérdése. Az akarat diadala – de nem úgy ám, hanem így.

Nem akarok meghalni: ostoba vágyakozás.

Örökké akarok élni: a jelet hagyás kényszere.

S persze hit a transzcendensben. De ki akar itt már jelet hagyni önmaga torzóján kívül?

Én még szerettem és csodáltam a nagyanyám ráncsaikat.

És nekem senki sem szólt, hogy érvényét veszítette nagyanyám is, nagyapám is, érvényüket veszítik a szüleim is lassan, és mindenfelé homunkuluszok döngetik a mellüket, hogy immáron ?k az érvényesek.

Nekem azt is elfelejtették elmondani, hogy az antikommunizmus sem európai érték többé. Pedig az volt egykoron, rémes id?kben, aztán itt, a szemünk el?tt támadtak fel megint a nyeszlett vállúak, a pálcika bicepsz?ek, és ráírják a pólójukra, hogy CCCP, és forradalomról álmodnak két dzsanga között, opálos tekintettel veszik el? a naftalinból a munkás?rök és lumpenprolik pörköltsaftos atlétáját, Marx T?kéjével a hónuk alatt rekvirálnának ismét, elvinnék megint a magabíró, magabízó polgároktól amijük van, szívnának hersegeve vért, s dünnögik a régi-új mesét, a „fasiszta kommunizmusét”.

S persze fennen hirdetik, hogy ?k az európai értékek.

Nem. Nem azok. Ezeket kell visszazavarni az ócskaságok porszagú régiségboltjába, és levenni a polcról az Urat, a hitet, a nemzetet, a hazát, a férfit és a n?t, a h?siességet – és Thomas Mann Varázshegyét.

Nagy munka ez, nagy vesz?dség. Muszáj közben káromkodásból katedrálist építeni, mert nem megy másképp. Majd elszámolsz ezzel is, mint minden egyébbel. Megért az Isten, még akkor is, ha ne adj' Isten, nincsen Isten.

Bayer Zsolt - www.888.hu

(A cikk eredetiben a [888.hu](http://www.888.hu) [Publik Ligája](#) sorozatában jelent meg.)

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:

<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
